

10. Ryan R. M., & Deci E. L. Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *The American psychologist*. 2000 Vol. 55(1), P. 68–78. DOI: 10.1037//0003-066x.55.1.68

11. Toma A., Rusu P., Podina I. The role of goal interdependence in couples' relationship satisfaction: A meta-analysis. *Journal of Social and Personal Relationships*. 2023 Vol. 40. P. 1740-1769. DOI:10.1177/02654075221128994

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-562-7-52>

Жданова В. А.,

*студентка другого освітнього рівня магістр за спеціальністю
“Психологія” кафедри психології, філософії та суспільних наук
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

Пузырьов Є. В.,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри психології, філософії та суспільних наук
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВІЙНИ

Анотація. У тезах розглянуто психологічні особливості формування політичної ідентичності студентської молоді в умовах війни. Проаналізовано вплив медіа, освітнього простору, соціального середовища та громадянської активності на політичну самосвідомість молоді. Висвітлено трансформацію ціннісних орієнтацій студентів у період воєнних подій та зростання їх громадянської включеності.

Ключові слова: політична ідентичність, студентська молодь, війна, цінності, громадянська позиція.

Zhdanova V., Puzyrov Ye. Features of the formation of political identity of student youth under wartime conditions

Summary. The paper examines the psychological features of the formation of political identity among student youth during wartime. It analyzes the influence of media, the educational environment, social context, and civic engagement on political self-awareness. Particular attention is paid to the transformation of value orientations and the strengthening of civic responsibility among students in the context of military conflict.

Key words: political identity, student youth, war, values, civic engagement.

Політична ідентичність є важливою складовою самосвідомості особистості, що визначає її належність до певної політичної спільноти, систему переконань, цінностей та моделей соціально-політичної поведінки. Для студентської молоді, як соціально активної та інтелектуально мобільної групи, формування політичної ідентичності має особливе значення, адже саме вона є носієм потенційних суспільно-політичних змін і трансформацій.

У контексті війни процес політичної ідентифікації набуває нових акцентів. Військова агресія проти України стала потужним чинником національної консолідації, посилення громадянської свідомості та переосмислення фундаментальних понять: «Батьківщина», «національна єдність», «свобода», «справедливість». Студенти дедалі активніше долучаються до волонтерських ініціатив, інформаційного спротиву, гуманітарних проєктів, що підсилює їх відчуття причетності та відповідальності за майбутнє держави.

Медіапростір виступає одним із ключових факторів формування політичної ідентичності. Соціальні мережі та інформаційні ресурси створюють середовище, у якому молодь отримує політичну інформацію, оцінює суспільні події та формує власну позицію. Водночас посилення інформаційної війни породжує загрози дезінформації й маніпуляцій, що актуалізує необхідність розвитку критичного мислення та медіаграмотності як важливих компонентів політичної ідентичності.

Важливу роль відіграє й освітній простір університетів. У закладах вищої освіти студенти отримують можливість брати участь у студентському самоврядуванні, соціальних ініціативах, волонтерських рухах, дискусіях щодо ролі молоді у відновленні країни. Освітнє середовище сприяє формуванню ціннісних орієнтацій, розвитку громадянської відповідальності та усвідомленню власної соціальної ролі у контексті війни.

Особливу увагу привертають зміни в системі цінностей молоді. Соціологічні дослідження засвідчують зростання рівня патріотизму, довіри до Збройних Сил України, волонтерських організацій та готовності особисто долучатися до захисту держави. Такі тенденції свідчать про зміцнення політичної ідентичності на засадах національної єдності, демократичності та соціальної відповідальності.

Таким чином, війна стала не лише випробуванням, а й стимулом до активізації громадянського суспільства та формування нової політичної культури серед молоді. Для студентів цей період є етапом глибокого переосмислення власної ролі у суспільстві, визначення нових орієнтирів та утвердження активної громадянської позиції. Подальше дослідження

процесу формування політичної ідентичності студентської молоді є важливим для розуміння динаміки суспільної інтеграції та зміцнення української державності.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-562-7-53>

Малімон В. І.,

кандидат наук з державного управління, доцент,

доцент кафедри соціальної психології

Карпатського національного університету імені Василя Стефаника

САМОТНІСТЬ ЯК ПРОСТІР РОЗВИТКУ: САМОСВІДОМІСТЬ, РЕФЛЕКСІЯ ТА САМООРГАНІЗАЦІЯ ДОРΟΣЛОЇ ОСОБИСТОСТІ

Анотація. Самотність дорослої особи може бути як деструктивною, так і ресурсною подією розвитку. На підставі огляду сучасних наукових публікацій обґрунтовано модель, де самосвідомість, рефлексивність і саморегуляція опосередковують зв'язок самотності з благополуччям; сформульовано практичні орієнтири інтервенцій.

Ключові слова: самотність дорослих, самосвідомість, рефлексія, саморегуляція, благополуччя.

Malimon V. Loneliness as a Space for Growth: Self-Awareness, Reflection, and Self-Organization in Adulthood

Summary. Adult loneliness can function both as a destructive condition and as a developmental resource. Based on a review of recent scholarly publications, we propose a model in which self-awareness, reflective functioning, and self-regulation mediate the association between loneliness and well-being, and we outline practice-oriented guidelines for interventions.

Key words: adult loneliness, self-awareness, reflection, self-regulation, well-being.

Самотність у дорослому віці – не лише негативний стан дефіциту зв'язків, а й динамічний простір переосмислення себе та соціальних стратегій. Останні наукові дослідження засвідчують, що суб'єктивне переживання самотності слабко корелює з фактичним обсягом контакту, натомість визначається інтерпретацією часу наодинці та регуляцією емоцій [1; 2; 7]. Відповідно, наукову увагу щодо самотності дорослих людей варто змістити з кількості стосунків на якість рефлексивних і саморегуляційних процесів.